

Posudek vedoucího diplomové práce

Holečková, Anna: Jan Matěj (Blasius) Smrček (1746–1813), skladatel Hospitálského řádu sv. Jana z Boha, Hradec Králové 2020, 67 s. textu + 30 s. obr. a pramenných příloh včetně 36 položek tematického katalogu Smrčkových skladeb

Vedoucí: Prof. PhDr. Stanislav Bohadlo, CSc.

Oponent: PhDr. Dana Soušková, Ph.D.

Diplomantka hledala téma, k němuž by měla osobní vztah, a tak přijala návrh vypracování monografie o Janu Matěji (Blasiu) Smrčkovi (1746–1813), řádovém skladateli milosrdných bratří, původem z jejího bydliště – Nového Města nad Metují.

Do čtyř kapitol rozvrhla výklad na půdorysu diachronně-synchronního historiografického modelu, přičemž nejprve vycházela z kontextů barokní řádové hudby (*Hudba vybraných katolických řádů v Čechách a na Moravě v 17. a 18. století*), řádu sv. Jana z Boha v Evropě a v českých zemích (*Vznik řádu, Organizace a struktura, Hudební aktivity, konventy Valtice, Praha, Nové Město nad Metují, Prostějov, Kuks, Brno, Letovice, Vizovice*.) V úvodních třech kapitolách prokázala schopnost shromáždit relevantní literaturu k dějinám řádu až k aktuální zahraniční cizojazyčné produkci a odborně kompilovat a utřídit dosavadní obecné i specializované údaje.

Ve čtvrté, zásadní a objevené, kapitole nejprve utřídila dosavadní literaturu o Janu Matěji Blasiu Smrčkovi, identifikovala řadu nejasností, rozporuplných informací i bílých míst ve skladatelově biografii. Na základě pečlivého vyhledávání, studia a interpretace nově nalezených pramenů upřesnila podle matrik genealogii rodičů a sourozenců, objasnila, proč vstoupil do řádu (noviciátu) ve Valticích, doložila, že v Praze působil již od roku 1790 a studiem kapitulních knih potvrdila chronologii jeho řádových funkcí subpriora, vikáře a prokurátora. Přesvědčivě zpochybnila podle dokumentů z pražského policejního archivu legendu o Smrčkově defraudanství. Na druhé straně konstatovala, že neexistuje pramenný doklad pro Smrčkovu studium u Haydna. V tematickém katalogu identifikovala neznámý opis jeho skladby *Improperium exspectavit* a určila Smrčkovu autorství skladeb *Rekviem e-moll*, *Veni Sancte Spiritus* a *Salve Regina a-moll*, která dosud v RISMu figurují anonymní. Diplomantka také shromáždila další indicie o existenci dalších skladeb, které mohou být ztotožněny v budoucnosti. Naopak vyvrátila jeho autorství u pěti valtických *Ave Regina* ve prospěch Johanna Georga Albrechtsbergera. Upřesnila zásadně i počty opisů. Z autentických pramenů vyplývá nově i skutečnost, že Smrček figuroval mezi současníky jako interpret, virtuos ve hře na varhany a fortepiano. Nálezy Smrčkových kompozic v Kuksu, ve Valticích, v Brně, v Praze, Spišském Podhradí a v Kremsmünsteru dokládají rozsah šíření jeho děl.

Tyto povzbudivé výsledky by bylo vhodné v budoucnosti doplnit (což autorka navrhuje) o archivní výzkum v Drážďanech, v Haydnově institutu, Státním archivu a v archivu Milosrdných bratří ve Vídni a dopracovat téma i analyticky pro případné vydání monografie tiskem.

Navrhuji hodnocení:

V Kuksu dne 18. 1. 2021

Prof. PhDr. Stanislav Bohadlo, CSc.